

נזכר את חללי השבת השחורה תשפ"ד ונאמץ אל לבנו את החיים | מכון שיטים

זיכור עם ישראל את הנשמות הטהורות של בניו ובנותיו, הנאמנים והאמיצים, אנשי העבודה והשלום, קרבנות טבח השבת השחורה תשפ"ד.

נזכר את הנרצחות והנרצחים בבתיהם, בקבוצים, במושבים ובקברים בחבל עוטף עזה, שנפוצו ונכבשו בידי אויב אכזר וחסר רחמים.

את האם האוחזת בשאריה בוחותיה בידית דלת הברזל לגונן על משפחתה מפני המזיד שמנגד. את האב המשליך את ילדיו מחלון ביתם הבוהר ומזנק אחריהם וסופג בגופו את קליעי העופרת. את הרעים הנמלטים בשדה מפני המרצחים ומפלט אין.

נזכר את אמיצי הלב וכרי הלבב שנהלצו להגנת הישובים.

את הלוחמות והלוחמים בכתות הכוננות, פקוחי העינים, שקדמו פני אויב בנשקם הדל והשליכו נפישם מנגד.

את החילות והחילים במצבי הגדר, שלחמו בעז, מעטים מול רבים, ונפלו חלל. את אנשי בוחות החלוצי וההצלה, שרות הבטחון הכללי, המשטרה וצבא ההגנה לישראל, שקשו מרחבי הארץ לעזרת אחיהם המתקפים וכרעו בשדה הקטל.

נזכר את קרבנות הטרור ביושבי הנגב המערבי ובפזורה הבדואית, שנה אחר שנה, ועד ליום הזה. את כל יושבי הספר, את האזרח והחיל, הזר, הגר והתושב, שבגופם היו לנו לגבול.

זיכור ישראל ויתברך בורעו ויאבל על זיו העלומים וקדמת הגבורה וקדשת-הרצון ומסירות-הנפש אשר נספו במערכה הכבדה. יהיו חללי השבת השחורה חתומים בלב ישראל לדור דור.

נאמץ אל לבנו את החיים, שורדי התפת ונצולי מעשי הוועה.

את החטופות והחטופים הפלואים במרתפי עזה ואת הנעדרים שגורלם עוד לא נודע. את הקשישה והחיל, את היגד והנערה, את בני המשפחה שנשבו וחדיו, את האם ללא עוללית ואת התינוק ללא הוריו. הנה נשואות עיניהם אלינו, ואל דמי לנו עדי ישובו לגבולם.

נאמץ אל לבנו את הילדות והילדים שגדלו בצל הר געש ונקלעו לתפת המתפרצת.

את הפצועות והפצועים בגוף ובנפש. את החרדים לשלום יקיריהם החטופים והנעדרים. את היתומות והיתומים, האלמנות והאלמנים, וכל למודי השכול. את פליטי החרב, קהלות ישראל על אלפיהן, שאלצו לגלות מבתיהם ואין איש יודע אימתי יוכלו לשוב.

אל ישקט ואל ינחם ואל יפוג האבל עד ישוב ישראל ונאל אדמתו השדודה, וישב עליה לבטח ובשלום לדור דור.

* נכתב בהשראת נוסחי "זכור" קודמים מאת ברל כצולסון לנופלי תל חי, אבא קובנר לקורבנות השואה, אהוביה מלכין ואהרון זאב לחללי מערכות ישראל.

